Cvičení pro programování a databáze

PODOROBNÝ PŘEHLED CVIČENÍ PRO PROGRAMOVÁNÍ A DATABÁZE PRO 4.ROČNÍK

LUKÁŠ KALČOK

1 Obsah

1	OB	OBSAH1		
2	cv	CVIČENÍ PRO PROGRAMOVÁNÍ A DATABÁZE		
	2.1	Předmluva	2	
	2.2	CíL		
	2.3	ÚČEBNÍ POMŮCKY A DIDAKTICKÁ TECHNIKA		
	2.4	Průběh výuky		
	2.5	ČASOVÝ PLÁN VÝUKY	3	
	2.6	Doplňující informace		
3	JEC	DNOTLIVÁ CVIČENÍ	4	
	3.1	ÚVOD DO GUI	4	
	3.2	Načtení a ukládání obrázků	6	
	3.3	Práce s JavaDoc v NetBeans	8	
	3.4	VLASTNÍ PANEL PRO ZOBRAZOVÁNÍ NÁHLEDU OBRÁZKU	9	
	3.5	GENEROVÁNÍ OBRÁZKU	11	
	3.6	Vyjímky v Java a vytvoření filtru Identity	12	
	3.7	NegativeFilter	13	
	3.8	Kontrolní hodina a řešení problémů	15	
	3.9	Dolaďování GUI	16	
	3.10	Ovladač filtrů	17	
	3.11	FILTR PRO PRAHOVÁNÍ OBRÁZKU	19	
	3.12	Matice pro budoucí filtr	22	
	3.13	Seznámení s JUnit	23	
	3.14	ZKOUŠKA DODANÝCH TESTŮ NA VLASTNÍCH PŘÍKLADECH	27	
	3.15	Kontrolní den	28	
	3.16	NÁVRH OBRAZOVKY MATRIXWINDOW	29	
	3.17	Vytvoření kontrolní obrazovky pro zobrazení matice	32	
	3.18	XML A DOM, PRÁCE ZE SOUBOREM, ZÁPIS A ČTENI XML V JAVA	34	
	3.19	TEORIE O APLIKACI MATIC NA OBRAZ	37	
	3.20	FILTR PRO KONVOLUCI	40	
	3.21	Testování aplikace na rozšířené sadě testovacích příkladů.		
	3.22	Kontrolní den	43	
	3.23	Pixelizační filtr	44	
	3.24	Implementace logování aplikace	46	
	3.25	NÁVRH VLASTNÍHO FILTRU OBRAZU A IMPLEMENTACE	46	
4	ZÁ	VĚR	47	
5	SEZ	ZNAMY	48	
	5.1	Seznam obrázků	48	
	5.2	SEZNAM ZDROJOVÝCH KÓDŮ	48	
	5.3	SEZNAM VZORCŮ	49	
6	PΩ	IIIŽITÉ ZDROJE	50	

2 Cvičení pro Programování a Databáze

Vypracoval: Mgr. Lukáš Kalčok

Počet hodin: 64 hodin (32 dvouhodinových cvičení)

2.1 Předmluva

Cvičení jsou koncipovány tak, aby studenti mohli postupně pracovat a vytvořit funkční editor obrázků, který podporuje jak maticové operace na obrazu tak i klasické úpravy obrazu. Postupnou prací se studenti seznamují s různými koncepty, které se v programování aplikace využívají. Práce na grafickém editoru donutí studenty implementovat i různé složitější algoritmy, na kterých si rozšiřují logické myšlení. Používaní různých už implementovaných struktur a vytváření svých vlastních se stane pro studenty běžnější a vytváření vlastních grafických komponent jim přiblíží funkčnost GUI. Za pomoci předpřipravených **JUnit** testů je umožněno studentům zkontrolovat si práci samostatně a seznámit se s **JUnit** testy. Cvičení probíhají v IDE **NetBeans** a používají **Java 1.6** a výše a **JUnit 4.0**. V době práce na projektu mají studenti k dispozici kompletní dokumentaci k projektu a mají teda i v čase nepřítomnosti pedagoga možnost pracovat na projektu samostatně. Takto se studenti seznamují s prací s dokumentací a nutností samostatné práce.

2.2 Cíl

- Cílem cvičení je seznámit žáky z větším projektem a jeho strukturou.
- Seznámit se s problematikou počítačové grafiky a návazností struktur v rámci větší aplikace.
- Funkční aplikace pro úpravu obrazu.
- Rozvoj algoritmického myšlení.
- Rozvoj samostatné práce a práce s dokumentací.

2.3 Učební pomůcky a didaktická technika

2.3.1 Učební pomůcky

2.3.1.1 Software

NetBeans IDE - Netbeans IDE je vývojové prostředí pro programování v různých jazycích, například Java, PHP, C a C++. Více informací o vývojovém prostředí je možné najít na http://netbeans.org/.

JUnit 4.0 je jednoduchý framework pro psaní testů. Jeho instalace není nutná, protože se už nachází v instalačním balíčku NetBeans IDE. Více informací můžete najít na http://junit.org/.

JDK 1.6 (Java Development Kit) a výše slouží ke spouštění Java aplikací a ke kompilaci kódu. Instalace JDK je nutná a není obsažena v NetBeans IDE.

Zkompilovaná hotová aplikace je studentům dostupná ve formě jar balíku, který mohou spustit a zkontrolovat si funkčnost svojí aplikace se zdrojovou.

2.3.1.2 Dokumenty

JavaDoc dokumentace k projektu je psaná v anglickém jazyku. Je to z důvodu, aby se studenti seznamovali s výrazy, které se v programátorské praxi běžně používají. Formulace nejsou nijak složité a jsou přímočaré, proto studentům stačí pokročilá znalost anglického jazyka.

Zdrojové kódy aplikace, spolu s JUnit testy, jsou dostupné pouze pedagogovi. Zkompilování těchto zdrojových souborů je možné vytvořit běžící aplikaci.

2.3.2 Didaktická technika

Dataprojektor, specializovaná učebna s počítačem pro každého žaka. Učitelský počítač.

2.4 Průběh výuky

Osobně se přikláním k tomu, aby na těchto cvičeních byl pedagog v roli pomocníka a kontrolora, ne v pozici vyučujícího, co vede frontální výuku. Studenti mají velice rozdílnou jak povahu, tak schopnosti a dovednosti a mnohdy i jinou

sociální a společenskou situaci, která vplývá na jejich rychlost. Postup výuky bych volil v první čtvrtině roku spíše ukázkou a později bych přecházel do více samostatné práce. Na začátku hodiny je nutné zopakovat, co již už má být z minula naimplementováno a osvětlil nové učivo nejdříve na příkladu, k čemu slouží praktická ukázka aplikace, potom rozborem kódu aplikace. Zpočátku je možné nechat studenty odepsat složitější části kódu z dataprojektoru, no tuto praktiku ke konci ročníku absolutně vyloučit.

2.5 Časový plán výuky

Výuka je rozdělena do 25 dvouhodinových cvičení, což dává vcelku 50 hodin výuky. Studenti jsou ve čtvrtém ročníku, mají maturitní týdny a v průběhu roku, v době svátků, odpadávaní hodiny. Pokud by ale učiteli zůstal čas, nic mu nebrání v tom, aby se třídou doprogramoval další funkce, které budou zajímavé a přínosné pro studenty. Celkový časový plán doporučuju dodržet, protože je navržen tak, aby bylo možné aplikaci vyvinout postupně, vidět jak aplikace roste a pochopit souvislosti v ní. Dále je učivo rozloženo ve výuce tak, aby se střídaly těžší a lehčí pasáže.

2.6 Doplňující informace

Kódy funkcí či tříd, které jsou zde uvedené, jsou ve své plné podobě. Je pravděpodobné, že v části, kdy jsou uvedeny, nemohou být implementovány v plném rozsahu. Je to z důvodu, že aplikace je postupně vyvíjena a její funkčnost se postupně zvětšuje. Některé třídy v tomto období ještě nemusí existovat.

3 Jednotlivá cvičení

3.1 Úvod do GUI

Studenti již mají zkušenosti s GUI, ale toto GUI vytvářeli za pomoci programového kódu, nikoliv za pomoci NetBeans GUI designéru. Seznámení s GUI designérem je pro ně nutné a je nutné je seznámit s tím, jakým způsobem je možné GUI měnit a co všechno je možné nastavovat.

Modifikované třídy

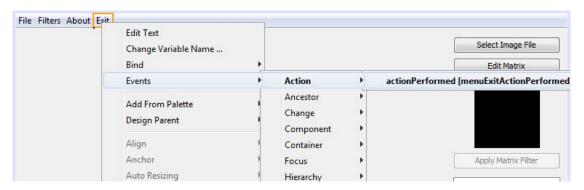
MainFrame

Postup

- 1. Seznámení s vývojovým prostředím NetBeans.
  - a. Zejména záložky File, Window a Run.
- 2. Vytvoření nového projektu.
  - a. Přidávání nových packages.
  - b. Ukázka nastavování projektu (cesty, parametry, hlavní třída ...)
- 3. Vytvoření nové Class.
  - a. Vytvoření MainFrame jako Frame.
  - b. Ukázka přepínaní mezi obrazovkami design a source.
  - c. Přidání JMenuBar, JMenu, JPanel, ButtonGroup, JRadioButton, JScrollPane,
- 4. Ukázka bindování¹ funkcí a metodu pro tlačítko **Exit** v menu.

```
private void menuExitActionPerformed(java.awt.event.ActionEvent evt) {
    dispose();
}
```

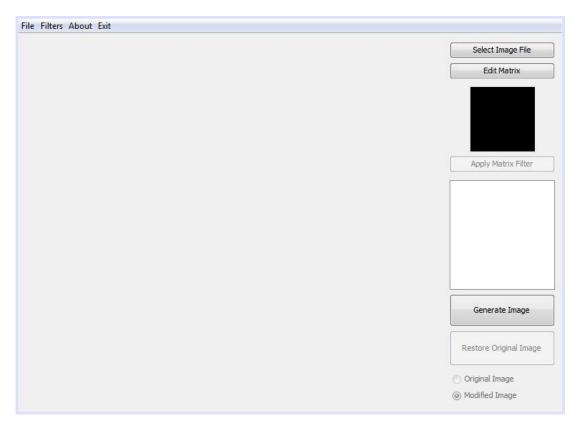
Kód 1 Bindování metody dispose na tlačítko Exit

Obrázek 1 Ukázka bindování metody na událost v GUI

4

¹ Výraz používán pro spojení funkcí a GUI komponent.

Obrázek 2 Ukázka GUI aplikace

3.2 Načtení a ukládání obrázků

Studenti jsou seznámeni s BufferedImage a jejími možnostmi. Jsou taktéž seznámeni s používáním systémových oken, jako je například JFileChooser pro výběr obrázků a nastavovaní filtrů pro tyto obrazovky. Jako doplňková funkcionalita se naskýtá ověřování jména souboru pro ukládání. Ověřování koncovky souboru a případného doplnění koncovky. Na konci tohoto cvičení by měli být studenti schopni načíst soubor a uložit ho jako jiný soubor.

Modifikované třídy

MainFrame

Používané třídy

JFileChooser je GUI komponenta, která umožňuje prohledávat složky a vybírat soubory. Tato třída umožňuje nastavovat filtr pro zobrazování v době prohledávání disku. Třídu FileNameExtensionFilter je možno přímo za pomoci metody setFileFilter přiřadit instanci JFileChooser.

BufferedImage je základní struktura pro práci s obrazovou informací v Javě. Je možno v ní přímo nastavovat barvu pixlů a je možno za pomoci třídy ImageIO přímo načíst nebo uložit obrázek.

Důležité funkce

loadImage() – Metoda otevře JFileChooser a pokud si uživatel vybere obrázek, tak se pokusí v bloku try načíst obrázek. Pro žaky je ostatek kódu v této fázi zbytečný.

```
private void loadImage(){
    int returnVal = fileChooserLoad.showOpenDialog(this);
    if (returnVal == JFileChooser.APPROVE OPTION) {
        File file = fileChooserLoad.getSelectedFile();
        img = null;
        try {
            img = ImageIO.read(file);
            originalImage = img;
            printIntoLog("Loaded image:" + file.getName());
            redrawPanel();
            for (int a = 0; a < menuFilters.getItemCount(); a++) {</pre>
                menuFilters.getItem(a).setEnabled(true);
            };
            buttonRunFilter.setEnabled(true);
            menuItemSaveImage.setEnabled(true);
            buttonRestoreOriginal.setEnabled(true);
            radioButtonOriginal.setSelected(true);
            radioButtonModified.setEnabled(true);
            radioButtonOriginal.setEnabled(true);
        } catch (IOException ex) {
            excDialog = new ExceptionDialog(this, true) { };
            excDialog.setText("Error while reading file.");
            excDialog.setVisible(true);
    }
}
```

Kód 2 Metoda loadImage

saveImage() – Metoda otevře JFileChooser a pokud si uživatel vybere obrázek, tak nejdříve zkontroluje, zdali má koncovku "jpg" nebo "jpeg" a pokud ne, tak ji dodá na konec názvu soboru. Do tohoto souboru se posléze pokusí uložit obrázek ve formátu JPEG. Kontrola názvu souboru probíhá, protože uživatel si mohl název napsat sám. Třída FileNameExtensionFilter pouze dodává filtr pro zobrazování a nedoplňuje automaticky koncovku souboru.

```
private void saveImage(){
   int returnVal = fileChooserSave.showSaveDialog(this);
   if (returnVal == JFileChooser.APPROVE OPTION) {
        File file = fileChooserSave.getSelectedFile();
        int i = file.getName().lastIndexOf('.');
        if (i > 0) {
            String ext = file.getName().substring(i);
            ext = ext.toLowerCase();
            if (ext == null || ext != ".jpg" || ext != ".jpeg") {
                file = new File(file.getAbsoluteFile()+".jpg");
        } else {
            file = new File(file.getAbsoluteFile()+".jpg");
        try {
            ImageIO.write(img, "jpeg", file);
        } catch (IOException e) {
            excDialog = new ExceptionDialog(this, true) { };
             excDialog.setText("Error while writing file");
             excDialog.setVisible(true);
       }
   }
```

Kód 3 Zdrojový kód funkce savelmage

3.3 Práce s JavaDoc v NetBeans

Studenti mají dokumentaci k projektu, a proto je nutné seznámit je s tím, jak je možno dokumentaci generovat. Úloha učitele je, aby žáky seznámil s celou dokumentací daného projektu a ukázal jim, jak s ní manipulovat a jak ji využívat. Druhá část spočívá v tom, že jim ukáže, jak napsat komentáře v **Java** tak, aby po běhu **JavaDoc** byla vygenerována korektní dokumentace.

Postup

- 1. Seznámení s dokumentací, která byla studentům vložena. Postupné osvětlení všech tříd, které se v dokumentaci nachází. Ukázání, jakým způsobem je provázána dokumentace projektu s dokumentací k **Java**. Základy orientace v dokumentaci.
- 2. Vytvoření vlastní dokumentace.
  - a. Přidání komentářů do funkcí.
  - b. Názorná ukázka pro @author, @link, @literal, @param, @return, @throws, @version

```
/**
 * Main class of application. Runs all.
 *
 * @version 1.0
 * @author Lukas Kalcok
 */
```

Kód 4 Ukázka zdrojového kódu dokumentace

Více informací je možné najít na stránkách:

http://docs.oracle.com/javase/1.5.0/docs/tooldocs/windows/javadoc.html#referenceguide

3.4 Vlastní panel pro zobrazování náhledu obrázku

Aplikace již už dokáže načíst a uložit obrázek, proto je vhodné zobrazovat ho. Třída CustomJPanel umožňuje obrázek zobrazit. Třída vznikla proto, aby bylo možné obrázek zobrazovat v reálném rozlišení nebo zmenšen na jednu polovinu, třetinu, čtvrtinu atd. Třída CustomPanel také zobrazí ve své instanci JLabel, který při zmenšení zobrazí varování pro uživatele, že se nejedná o plné rozlišení, ale pouze náhled. Na konci cvičení by měli mít všichni studenti po načtení obrázku zobrazen obrázek na předním panelu v instanci CustomJPanel.

Modifikované třídy

MainFrame, CustomJPanel

3.4.1 CustomJPanel

Důležité metody

CustomJPanel() – Konstruktor třídy v sobě vytváří nový JLabel, který napozicuje a přidá do sebe.

```
public CustomJPanel() {
    warningLabel = new JLabel(" ");
    warningLabel.setSize(150, 20);
    warningLabel.setLocation(10, 10);
    this.add(warningLabel);
}
```

Kód 5 Zdrojový kód konstruktoru třídy CustomJPanel

generateSmallImage() – Tato metoda zjišťuje, zdali je nutno vytvořit malý obrázek znovu nebo nikoliv. Toto je ověřováno porovnáním změny koeficientu při změně velikosti komponenty. Malý obrázek je vytvořen, pokud je proměnná generateNewImage nastavena na hodnotu true.

```
private void generateSmallImage() {
    int height = super.getHeight();
    int width = super.getWidth();
    int coefF = 1;
    if (image != null) {
        while (height < (image.getHeight())/coefF) {
            coefF++;
        }
        while (width < (image.getWidth())/coefF) {
            coefF++;
        }
        if (coef != coefF || generateNewImage) {
            coef = coefF;
            resizeImage(coef, image);
            generateNewImage = false;
        }
    }
}</pre>
```

Kód 6 Zdrojový kód funkce generateSmallImage třídy CustomJPanel

resizeImage (int coefficient, Buffered img) — Metoda vytváří náhled obrázku ve zmenšení dané koeficientem. Tato implementace vezme pouze každý x-tý pixel a v současnosti nebere v úvahu žádný aliasing ani jinou metodu.

```
private void resizeImage(int coefficient, BufferedImage img) {
   if (coefficient < 1) coefficient = 1;
   int height = (int)Math.floor(img.getHeight()/coefficient);
   int width = (int)Math.floor(img.getWidth()/coefficient);</pre>
```

```
smallImage = new BufferedImage(width, height, img.getType());
for (int x = 0; x < width; x ++) {
    for (int y = 0; y < height; y++) {
        smallImage.setRGB(x, y, img.getRGB(x*coefficient, y*coefficient));
    }
}</pre>
```

Kód 7 Zdrojový kód metody resizelmage třídy CustomJPanel

paintComponent (Graphics g) – metoda za pomoci @Override přepisuje funkci, která je definována pro JPanel. Systém zavolá funkci vždy, když dojde k překreslení komponenty. Pokud se změní velikost komponenty, tak se zavolá metoda generateSmallImage, která se rozhoduje, jestli se bude vytvářet nový obrázek. Potom se na plochu komponenty nakreslí zmenšený obrázek. Dále, jestli je pomocí proměnné coef detekováno, že obrázek je zmenšen, vykreslí se varovný text.

```
protected void paintComponent(Graphics g) {
    super.paintComponent(g);
    if (lastHeight != super.getHeight() || lastWidth != super.getWidth()) {
        generateSmallImage();
    }
    g.drawImage(smallImage, 0, 0, this);
    lastHeight = super.getHeight();
    lastWidth = super.getHeight();
    if (coef > 1) {
        warningLabel.setText("WARNING: scale:" + coef);
        warningLabel.setForeground(Color.red);
    } else {
        warningLabel.setText(" ");
    }
}
```

Kód 8 Zdrojový kód funkce paintComponent třídy CustomJPanel

Další metody v této třídě jsou jasné z dokumentace.

3.4.2 Úprava MainFrame

V tomto stádiu je nutné jenom přidat do metody loadImage spuštění metody redrawPanel. Metoda redrawPanel se stará o nastavení obrázku pro panel a o překreslení daného panelu. Je zde nutné myslet na přetypování instance JCusomPanel.

Pro to, aby bylo možné mít panel jako instanci třídy <code>JCustomPanel</code>, je nutné změnit konstruktor. Toto NetBeans umožnuje pouze za pomoci "Customize Code …", kterou je možno najít v menu po pravém stlačení myši po označení komponenty.

Obrázek 3 Náhled obrazovky Code Customizer v NetBeans

3.5 Generování obrázku

Protože opětovné načtení obrázků po každém spuštění programu je časově náročné, je vhodné vložit na přední obrazovku tlačítko generující obrázek. Takto se žáci seznámí podrobněji s BufferedImage a pochopí práci s obrazem.

Modifikované třídy:

MainFrame

Důležité metody

generateImage() – Když je metoda zavolána, tak zavolá funkci makeColoredImage a její výsledek nastaví jako originální obrázek.

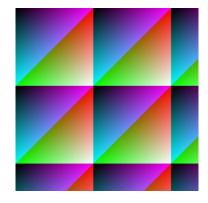
```
private void generateImage() {
    img = makeColoredImage();
    originalImage = img;
    printIntoLog("Image generated");
    redrawPanel();
    for (int a = 0; a < menuFilters.getItemCount(); a++) {
        menuFilters.getItem(a).setEnabled(true);
    };
    buttonRunFilter.setEnabled(true);
    menuItemSaveImage.setEnabled(true);
    buttonRestoreOriginal.setEnabled(true);
    radioButtonOriginal.setSelected(true);
    radioButtonModified.setEnabled(true);
    radioButtonOriginal.setEnabled(true);
}</pre>
```

Kód 9 Zdrojový kód metody generatelmage třídy MainFrame

makeColoredImage () – tato metoda za pomoci metody % (modulo) generuje obrázky o velkosti 600*600. Tato metoda vždy vygeneruje stejný obrázek. Neukazujte tuto funkci žákům a řekněte jim, ať se sami snaží za pomoci metoda modulo vytvořit obrázek. Je samozřejmé, že každý žák bude mít jiný obrázek. Dávejte na to pozor.

```
public BufferedImage makeColoredImage() {
    BufferedImage bImage = new BufferedImage(600, 600, BufferedImage.TYPE_3BYTE_BGR);
    for (int x = 0; x < bImage.getWidth(); x++) {
        for (int y = 0; y < bImage.getHeight(); y++) {
            bImage.setRGB(x, y, (new Color(x%255,y%255,(x+y)%255).getRGB()));
        }
    }
    return bImage;
}</pre>
```

Kód 10 Zdrojový kód metody makeColoredImage třídy MainFrame

Obrázek 4 Ukázka obrázku generovaného funkcí makeColoredImage

3.6 Vyjímky v Java a vytvoření filtru Identity

V tomto cvičení se studenti seznámí s pojmem výjimka v prostředí Java a jejich využití. Naučí se vytvořit si vlastní vyjímky, odchytávat je a reagovat na ně. Samotný IdentityFilter implementuje ImageFilter. Tento ImageFilter si studenti vytvoří za pomoci dokumentace, kterou k projektu mají. ImageFilter používá výjimky a studenti jsou nuceni tyto výjimky odchytávat za běhu a reagovat ně.

Modifikované třídy

ImageFilter, IdentityFilter, MainFrame, FilterException

Postup

- 1. ImageFilter Pokud žáci vytvoří třídu ImageFilter podle dokumentace, tak následné vytváření IdentityFilter bude snadné.
- 2. FilterException Pro běh IdentityFilter je nutné mít vlastní vyjímku FilterException. Tato vyjímka je využívána ihned ve IdetityFilter a je vyvolána pokud se snažíme pustit metodu applyFilter bez toho, abychom filtru nastavili obrázek, na kterém má filtr běžet.
- 3. IdentityFilter Tato třída za pomoci deklarace implements implementuje všechny metody, které obsahuje interface ImageFilter.
- 4. MainFrame Upravíme tuto třídu tak, aby bylo možné z menu pod záložkou Filters spustit daný Identityfilter.

3.6.1 ImageFilter

Metody v ImageFilter jsou z popisu dokumentace jednoznačné. Metoda applyFilter může ve všeobecnosti generovat vyjímku. Tato je generována samotnou třídou a jedná se o stavy, kdy například neexistuje obrázek, na který by se mněl filtr aplikovat nebo pokud nastane za běhu filtru jiná vyjímka. Tato vyjímka, například DivisionByZero je odchycena a nahrazena vyjímkou FilterException.

3.6.2 IdentityFilter

Metoda applyFilter vyhazuje výjimku, pokud se pokusí uživatel spustit ji a ještě není nastaven obrázek, na kterém by se měla spustit.

```
public void applyFilter() throws FilterException{
   if (originalImage == null) {
       throw new FilterException();
   }
}
```

Kód 11 Zdrojový kód metody applyFilter třídy IdentityFilter

3.6.3 FilterException

Tato třída není výjimečná a je vytvořena pouze, abychom byli schopni reagovat na specifické vyjímky v našich filtrech.

3.6.4 Úprava MainFrame

Úprava samotného MainFrame pozůstává z přidání JMenuItem do JMenu s názvem Filters. Název JMenuItem je přidán manuálně a rutina na obsluhu po zmáčknutí dané položky v menu je vytvořena taktéž manuálně. V této době ještě nijak na vyhozenou výjimku v třídě MainFrame nereagujeme.

3.7 NegativeFilter

NegativeFilter je taktéž jako IdentifyFilter odvozen od ImageFilter, ale tento filtr vykonává negaci obrazu a to po složkách. Samostatně zpracuje R, G i B složku. Studenti naimplementují ExceptionDialog, který umožní při zachycení výjimky sdělit uživateli informace o tom, kde nastala vyjímka a za jakých podmínek.

Modifikované třídy

NegativeFilter, ExceptionDialog, MainFrame

Postup

- 1. ExceptionDialog Vytvoření tohoto JDialog za pomoci GUI designéru. ExceptionDialog má ještě i metodu setText, která nastaví JLabel na ploše JDialog požadovaný text. ExceptionDialog je ve třídě MainFrame zanese přímo do konstruktoru a potom je pouze opakovaně vytvořen.
- 2. NegativeFilter Tak, jako už implementovaný IdentityFilter, tak i NegativeFilter implementuje ImageFilter. Negativefilter ve své metodě applyFilter vykonává negaci obrázku po složkách.
- 3. Úprava MainFrame tak, aby bylo možné spustit filtr za pomoci menu v položce **Filters**. Zde je nutné pamatovat na to, aby bylo v případe výjimky vyvoláno okno ExceptionDialog s patřičnou vyjímkou.

3.7.1 NegativeFilter

Metoda applyFilter používá třídu Color. Nejdříve zjistí složky R, G, B a po jedné je odečte od maxima, které se v obraze nachází. V našem případě je toto maximum 255. Dále vytvoří novou barvu a zjistí z ní kód barvy ve formátu interger. Tuto hodnotu nastaví do nového obrázku filteredImage, který byl vytvořen tak, aby odpovídal nastavení originalImage. Pokud metoda vyvolá jakoukoliv výjimku, tak je tato vyjímka zachycena a je vyvolána nová vyjímka FilterException s informacemi s originální vyjímky.

```
public void applyFilter() throws FilterException{
    try {
        filteredImage = new BufferedImage(originalImage.getWidth(),
                             originalImage.getHeight(), originalImage.getType());
        for (int x = 0; x < originalImage.getWidth(); x++) {</pre>
            for (int y = 0; y < originalImage.getHeight(); y++){</pre>
                int rgbOrig = originalImage.getRGB(x, y);
                Color c = new Color(rgbOrig);
                int r = 255 - c.getRed();
                int g = 255 - c.getGreen();
                int b = 255 - c.getBlue();
                Color nc = new Color(r, g, b);
                filteredImage.setRGB(x,y,nc.getRGB());
        }
    } catch (Exception e) {
        throw new FilterException(e.getMessage());
```

Kód 12 Zdrojový kód metody applyFilter třídy NegativeFilter

3.7.2 MainFrame

```
catch (FilterException ex) {
    ExceptionDialog ed = new ExceptionDialog(null, true);
    ed.setText(ex.getMessage());
    ed.setVisible(true);
}
```


Obrázek 5 Ukázka aplikace filtru negativ na obrázek

3.8 Kontrolní hodina a řešení problémů

V průběhu prvních sedmi hodin studenti jistě narazili na množství problémů, které se jim nepodařilo samostatně nebo s kolegy vyřešit. Pokud studentům něco neběží, může to negativně ovlivnit další vývoj jejich aplikace a schopnost udržovat tempo se skupinou. Na této hodině doporučuju obcházet studenty jednotlivě a kontrolovat stav jejich projektu. Tak též mít zde individuální přístup a problém s nimi opravdu vyřešit. Tato kontrola je taktéž nutná pro nás, abychom se ujistili, že výklad a cvičení probíhají správně a studenti vnímají látku korektně a je v jejich schopnostech programovat požadovanou aplikaci.

3.9 Dolaďování GUI

Studenti často používají při debugovaní² a celkově v běhu programu obrázek, který se musí vždy po aplikaci filtru na obraz načíst znovu. Toto lze jednoduše obejít tím, že na přední obrazovku vložíme dvojici RadioButton-u, které nám umožní přepínat mezi originálním a modifikovaným obrázkem. Doladíme zpřístupňování či znepřístupňování tlačítek podle toho, jestli na ně uživatel může kliknout.

Modifikované třídy

MainFrame

Postup

Doporučuju studenty seznámit jenom s metodami komponent jako je setEnabled, setSelected a nechat je, ať se pokusí samostatně vyřešit problém, při kterém uživateli dovolí zmáčknout jenom tlačítka, které může v danou dobu stlačit.

_

² Výraz používaný v informatice a programování pro hledání chyb takzvaných bug-ů. Jak tento výraz vznikl je možné nalézt například zde: http://www.opensourceforu.com/2012/03/joy-of-programming-why-software-glitch-called-bug/

3.10 Ovladač filtrů

Třída FilterController nám umožní oddělit výkonnou část aplikace od části, která slouží pro ovládání aplikace. Doposud, pokud jsme chtěli spustit daný filtr, měli jsme ho přímo v Menu MainFrame. Nyní po implementaci třídy FilterController jsou položky v menu pod "Filters" generovány na základě toho, co vrací instance třídy FilterController. FiltrerController si sám ve svém konstruktoru vytvoří filtry a sám spouští dané filtry. Pokud třída MainFrame chce spustit filtr, tak zavolá v instanci FilterController metodu applyfilter, která spustí daný filtr.

Modifikované třídy

MainFrame, FilterController, NoFilterException

Postup

- 1. NoFilterException Implementace této vyjímky je téměř identická jako v případě vyjímky FilterException.
- 2. FilterController Tato třída má základní metody, které poskytují seznam filtrů a dovolují jejich běh.
- 3. Z menu odstraníme položky pro volání filtrů. Do třídy MainFrame je přidána funkce loadFilters a tato zabezpečuje, že je možné načíst dostupné filtry ve FiltrController a za pomoci přidání ActionListener je spouštět.

3.10.1 FilterController

FilterController má vlastní Map, který je implementován jako HashMap. V této struktuře se nachází přímo dvojice String a ImageFilter. Tato mapa je naplněna v konstruktoru třídy a to manuálně v kódu. Třída FilterController poskytuje za pomoci metody getFilters množinu dostupných filtrů. Metoda runFilter zabezpečuje běh daného filtru a reaguje na požadavek pro nedostupnost filtru vyjímkou NoFilterException. Vyjímku FilterException nijak nechýtá a nechává třídu, která požadovala běh filtru na její zpracování. Metoda runFilter taktéž umožňuje rozeznat, jestli filtr není typu JDialog a v tomto případě zobrazí tento dialog a nezavolá metodu filtru applyFilter, ale zobrazí tento filtr za pomoci metody setVisible a nechá uživatele, aby mohl s daným oknem manipulovat sám.

```
private Map <String, ImageFilter> filters;
```

Kód 14 Struktura Map použitá pro uložení dostupných filtrů

```
public FilterController(Frame parent) {
    filters = new HashMap<>();
    NegativeFilter nf = new NegativeFilter();
    filters.put(nf.getFilterName(), nf);
    IdentityFilter iff = new IdentityFilter();
    filters.put(iff.getFilterName(),iff);
}
```

Kód 15 Konstruktor třídy FilterController

```
public BufferedImage runFilter(String name, BufferedImage image) throws
NoFilterException, FilterException{
   ImageFilter filter = filters.get(name);
   if (filter != null) {
      filter.setImage(image);
      if (filter instanceof javax.swing.JDialog) {
            ((JDialog)filter).setModal(true);
            ((JDialog)filter).setVisible(true);
      } else {
            filter.applyFilter();
      }
}
```

```
return filter.getImage();
} else {
    throw new NoFilterException(name);
}
```

Kód 16 Ukázka kódu metody runFilter třídy FilterController

3.10.2 Úprava MainFrame

Do konstruktoru třídy MainFrame vložíme vytvoření instance FilterController a na konec metody vložíme volání metody loadFilters. Tato metoda si vyžádá od instance FilterController množinu názvů filtrů a pro každý vytvoří samostatnou položku JMenuItem položku v menu "filters". Pro to, aby bylo možné na dané tlačítka klikat a volat daný filtr pod daným jménem, je nutné přidat ActionListener. ActionListener je třída, které instance monitoruje, jestli se nevykonala akce na dané komponentě. Pokud ano, vyvolá se metoda actionPerformed. Tuto metodu vytváříme samostatně pro každý jMenuItem a je v ní pokus o zavolání metody runFilter třídy FilterController. Vše je ošetřeno blokem try-catch a pokud by nastala vyjímka typu FilterException nebo NoFilterException, tak je vyvoláno dialogové okno ExceptionDialog. Pokud nenastane vyjímka je za pomoci metodu redrawPanel překreslen obrázek.

```
private void loadFilters() {
  Set filters = filterController.getFilters();
  Iterator it = filters.iterator();
  while (it.hasNext()) {
    JMenuItem jm = new JMenuItem((String)it.next());
    jm.setEnabled(false);
    jm.addActionListener(new ActionListener() {
      @Override
      public void actionPerformed(ActionEvent e) {
        try {
          img = filterController.runFilter(((JMenuItem)e.getSource()).getText(), img);
          radioButtonModified.setSelected(true);
        } catch (FilterException | NoFilterException ex) {
          excDialog = new ExceptionDialog(null, true);
          excDialog.setText(ex.getMessage());
          excDialog.setVisible(true);
        redrawPanel();
    });
  menuFilters.add(jm);
```

Kód 17 Zdrojový kód metody loadFilters třídy MainFrame

3.11 Filtr pro prahování obrázku

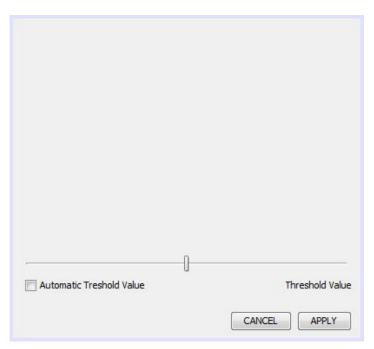
Metoda ThresholdFilter spočívá pouze v tom, že prahuje obrázek. V našem případě prahuje obrázek na velice zjednodušeně a to tak, že pokud jakákoliv hodnota z R, G nebo B přesahuje stanovený *thresholdLimit*, tak je výsledná barva zkoumaného pixelu bíla, jinak je pixel černý. ThresholdFilter v našem podání umožňuje běh filtru automaticky. V tomto případě je hodnota *threshold limit* nastavena na 128 nebo je možno ho spustit jako dialogové okno. Dialogové okno obsahuje jak posuvník pro natavení threshold, tak zaškrtávací políčko pro automatické spočítání hodnoty *threshold limit*. Taktéž obsahuje náhled výsledku filtru. Pro tento náhled je opět použita třída CustomJPanel. Zde se studenti seznámí s dědičností v Java a pojmy jako je super a override.

Modifikované třídy

ThresholdFilter

3.11.1 ThresholdFilter

ThresholdFiler je vytvořen jako JDialog a je mu přidána třída pro implementaci ImageFilter. Taktéž má táto třída metodu applyFilter s parametrem obrázek. V této třídě se nachází metody pro vstup uživatele jako je například posunutí JSlider nebo zaškrtnutí JCheckBox tlačítka pro automatické spočítání currentTreshold, což reprezentuje threshold value.

Obrázek 6 Ukázka návrhu GUI obrazovky pro ThresholdFilter

Metoda getAutomaticThreshold prochází obrázek a zjistí za pomoci průměru doporučený threshold value.

```
private int getAutomaticTreshold() {
    long outInt = 0;
    for (int x = 0; x < originalImage.getWidth(); x++) {
        for (int y = 0; y < originalImage.getHeight(); y++) {
            Color c = new Color(originalImage.getRGB(x, y));
            outInt = outInt + c.getRed() + c.getGreen() + c.getBlue();
        }
    }
    outInt = outInt / (originalImage.getHeight()*originalImage.getWidth()*3);
    return (int)outInt;
}</pre>
```

Kód 18 Zdfojový kód metody getAutomaticThreshold třídy ThresholdFilter

Metoda applyFilter s parametrem BufferedImage nahrazuje výkonnou část funkce applyFilter bez parametru. Metoda applyFilter bez parametru pouze volá tuto metodu. Takto je docíleno, že filtr je použitelný i bez toho, aby bylo nutné vyvolávat ho jako dialogové okno. V tomto případě se aplikuje prahování se základním nastavením hodnoty pro prahování. Pro překročení prahu stačí, aby kterákoliv složka RGB daného pixelu překročila limit nastavený uživatelem. Pokud je práh překročen, je daný pixel nastaven na bílou barvu, jinak je nastaven na černou.

```
private void applyFilter(BufferedImage img) throws FilterException{
   if (img == null) {
      throw new FilterException();
   int black = Color.BLACK.getRGB();
   int white = Color.WHITE.getRGB();
   filteredImage = new BufferedImage(img.getWidth(),img.getHeight(),img.getType());
   for (int x = 0; x < imq.getWidth(); x++) {
      for (int y = 0; y < img.getHeight(); y++) {
         int rgb = img.getRGB(x, y);
         Color c = new Color(rgb);
         if (c.getRed() > currentTreshold | |
            c.getGreen() > currentTreshold ||
            c.getBlue() > currentTreshold) {
            filteredImage.setRGB(x, y, white);
         } else {
            filteredImage.setRGB(x,y,black);
   ((CustomJPanel)panelImage).setImage(filteredImage);
   ((CustomJPanel)panelImage).repaint();
```

Kód 19 Zdrojový kód metody applyFilter třídy ThresholdFilter

Metody, které obsluhují posun JSlider nebo kliknutí na JCheckBox pro detekci a nastavení automatického threshold value, musí vygenerovaný obrázek. Toto je docíleno tím, že do instance CustomJPanel je vložen nový obrázek a je překreslen. O úpravu rozměrů se už stará třída CustomJPanel. Pokud se uživatel rozhodne, že nechce aplikovat daný filtr a klikne na tlačítko "Cancel", tak se za pomoci proměnné applyFilter nastaví, že nemá být daný filtr aplikován na obraz. Metoda dispose se potom na základě této proměnné rozhodne, jestli vrátí původní obrázek nebo modifikovaný.

Obrázek 7 Ukázka prahování obrázku za pomoci ThresholdFilter

3.12 Matice pro budoucí filtr

Pro další filtr budeme potřebovat matici. Pro studenty teď stačí pouze informace o tom, že je to pole o velikosti X, Y a je plné integer. Matice však má více konstruktorů a různé další metody, které se mohou jevit jako problematické. Například metoda getMatrixCopy se pro studenty může jevit jako nedůležitá a je na ní možno osvětlit, jak fungují ukazovatele v Java.

Modifikované třídy

ImageMatrix

3.12.1 ImageMatrix

Třída ImageMatrix bude v budoucnu sloužit pro třídu MatrixFilter. Je to třída, i když by se dala nahradit strukturou. Třída nám umožňuje mít vlastní metody, které nemusíme potom v kódu tvořit vícenásobně ve více metodách v různých třídách. Třída umožňuje být vytvořena třemi způsoby a to pomocí základního konstruktoru nebo za pomoci konstruktorů, které buď definují velikost matice, nebo přímo definují naplnění matice. Za zmínku stojí metoda getMatrixCopy, která vytvoří kopii matice jako novou instanci a vrátí ji. Tato metoda je používána pro zkopírování matice do nového objektu a posléze zahození tohoto objektu. Práce s kopií nijak nemodifikuje původní matici, z které kopie vznikla.

3.13 Seznámení s JUnit.

JUnit je v současnosti nejpoužívanější nástroj na testování a ověřování správnosti kódu. Je vhodné studenty seznámit s testováním na nějakém vhodném příkladu. Osvědčilo se mi ukázat, jak se matematicky počítá Fibonacciho posloupnost jak rekurzivním, tak i nerekurzivním způsobem a pokusit se napsat test na tuto třídu. Ukázat studentům jak se dělá @Test a celý testSuite. Je třeba ukázat, jak vytvářet assert a taktéž jak testovat, jestli třída vyhodila očekávanou vyjímku na něčem, co mělo vyhodit vyjímku a použití fail.

3.13.1 Výpočet Fibonacciho čísla

Výpočet Fibonacciho čísla je definován matematicky jako:

výpočet rekurzivním způsobem je mnohem pomalejší.

$$fib(0) = 0$$

$$fib(1) = 1$$

$$fib(x) = fib(x - 1) + fib(x - 2), \qquad x \in \mathbb{N}$$

Vzorec 1 Výpočet Fibonacciho čísla

Z tohoto výpočtu je možné odvodit i algoritmus pro spočítání daného čísla. V této ukázce jdou uvedeny obě metody výpočtu. Pro ukázku, jak vytvořit testování doporučuju vytvořit samostatný projekt v **NetBeans**. Tento projekt tvoří ze začátku jenom dvě třídy a to je FibonacciCoding, která obsahuje metodu main a slouží pro spouštění další třídy

FibonacciComputer. Třída FibonacciComputer obsahuje konstruktor metody computeFibonacciNumber a computeFibonacciNumberRecursive. Prví metoda počítá Fibonacciho čísla pomocí pole, do kterého zapisuje čísla. Druhá metoda používá rekurzi a při požadavku na číslo se odvolává na sebe sama, ale s nižším číslem, které sečte a vrátí jako výsledek. Obě metody vyhazují vyjímku, pokud je zadáno číslo pro výpočet, které je menší než 0. Na tomto si žáci mohou vyzkoušet, že rekurzivní řešení problému je jednoduché na naprogramování, ale pro výpočet absolutně nevhodné. Pokud ve třídě FibonaccCoding nastavíme hodnotu max na 45 a více, studenti si mohou všimnout, že

```
package fibonaccicoding;
public class FibonacciCoding {
    public static void main(String[] args) {
       FibonacciComputer fc = new FibonacciComputer();
        int max = 10;
        System.out.println("\n Compute Non Recursive");
        for (int x = 0; x < max; x++) {
            trv {
                System.out.print(fc.computeFibonacciNumber(x) + ",");
            } catch (Exception ex) {
                System.out.println(ex.getMessage());
        System.out.println("\n Compute Recursive");
        for (int x = 0; x < max; x++) {
            try {
                System.out.print(fc.computeFibonacciNumberRecursive(x) + ",");
            } catch (Exception ex) {
                 System.out.println(ex.getMessage());
        }
```

Kód 20 Třída FibonacciCoding

```
package fibonaccicoding;
public class FibonacciComputer {
    public long computeFibonacciNumber(int index) throws Exception{
```

```
if (index < 0) {
        throw new Exception ("Unable to compute fibonacci number below 0.");
    long numbers[] = new long[index+2];
    numbers[0] = 0;
    numbers[1] = 1;
    for (int x = 2; x \le index; x++) {
        numbers[x] = numbers[x-1] + numbers[x-2];
    return numbers[index];
public long computeFibonacciNumberRecursive(int index) throws Exception{
    if (index < 0) {
        throw new Exception ("Unable to compute fibonacci number below 0.");
    if (index == 0) {
        return 0;
    if (index == 1) {
        return 1;
             computeFibonacciNumberRecursive(index - 1) +
    return
              computeFibonacciNumberRecursive(index - 2);
```

Kód 21 Třída FibonacciComputer

3.13.2 Testování výpočtu Fibonacciho čísla

Pro testování třídy FibonacciComputer je nutné vytvořit novou testovací Suite. Tento Suite nám umožňuje spouštět dané class, ve kterých jsou napsány testy. Samotné testy jsou v našem případě vytvořeny jako JUnit 4.0 testy. Ve třídě FibonacciCodingTestSuite je za pomoci klauzule @Suite.SuiteClasses({}) přidán seznam všech class, které se mají spouštět jako testy.

```
import org.junit.runner.RunWith;
import org.junit.runners.Suite;
@RunWith(Suite.class)
@Suite.SuiteClasses({FibonacciComputerTest.class})
public class FibonacciCodingTestSuite {}
```

Kód 22 Třída FibonacciCodingTestSuite

Třída FibonacciComputerTest obsahuje metody setUpClass a tearDownClass označené jako @BeforeClass a @AfterClass. Tyto metody se vykonají před spuštěním a po dokončení testu. Dále jsou zde metody testOne a testTwo, které jsou pomocí klauzule @Test definovány jako testy, které se mají vykonat. Metoda testOne s pomocí funkce assertEquals testuje, zda metody computeFibonacciNumber a computeFibonacciNumberRecursive počítají Fibonacciho čísla správně. Metoda testTwo testuje, jestli metody reagují na výpočet záporného Fibonacciho čísla vyhozením vyjímky. Pokud ne, tak pomocí funkce fail je test vyhodnocen jako neúspěšný.

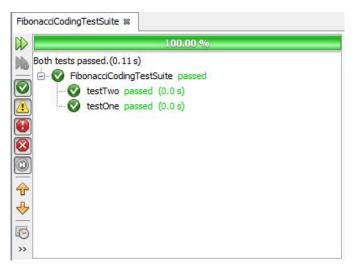
```
import org.junit.AfterClass;
import org.junit.BeforeClass;
import org.junit.Test;
import static org.junit.Assert.*;
import fibonaccicoding.FibonacciComputer;
public class FibonacciComputerTest {
    public FibonacciComputerTest() {}

    @BeforeClass
    public static void setUpClass() {
```

```
System.out.println("Testing FibonacciComputer class.");
}
@AfterClass
public static void tearDownClass() {
    System.out.println("End of testing FibonacciComputer class.");
@Test
public void testOne() {
   FibonacciComputer fc = new FibonacciComputer();
   try {
        assertEquals(5, fc.computeFibonacciNumber(5));
        assertEquals(5, fc.computeFibonacciNumberRecursive(5));
    } catch (Exception ex) {
        fail();
@Test
public void testTwo(){
   FibonacciComputer fc = new FibonacciComputer();
        fc.computeFibonacciNumber(-10);
        fail();
    } catch (Exception ex) {}
        fc.computeFibonacciNumberRecursive(-10);
        fail();
    } catch (Exception ex) {}
```

Kód 23 Třída FibonacciComputerTest

Po spuštění testů je v IDE NetBeans vidět, jak úspěšný byl běh dané Suite. Na základě této obrazovky je možné zjistit, kde nastala chyba a na čem daný test selhal.

Obrázek 8 Ukázka hladkého průběhu testovací suite JUnit

Obrázek 9 Ukázka nezdařeného běhu testovací suite JUnit

3.14 Zkouška dodaných testů na vlastních příkladech

Studentům je dodána testovací sada testů a je jim ukázáno, jak si je naimportovat do svého projektu. Studenti nyní zjistí, že je velice jednoduché detekovat, jestli mají daný kód správně napsaný nebo nikoliv. Tuto hodinu doporučuju vést velice individuálním přístupem a žákům ukazovat, kde jim testy hlásí chyby a proč. Poskytovat možnosti řešení, ale neopravovat kód, pokud to není nezbytně nutné.

Dodané třídy

CustomJPanelTest, FilterControllerTest, GraphicsTestSuite, IdentityFilterTester, MatrixTester, NegativeFilterTester, NoFilterExceptionTester, ThresholdFilterTester, FilterExceptionTester

3.15 Kontrolní den

Odevzdané úkoly pedagog zkontroluje a identifikuje nejčastější chyby, které se v pracích nacházely. Tyto chyby následně analyzuje před žáky a osvětlí, proč jsou dané postupy zvolené nevhodně nebo naopak ukáže řešení, které tyto chyby obchází.

3.16 Návrh obrazovky MatrixWindow

Studenti mají již vytvořenou třídu ImageMatrix. Tato třída obsahuje matici, která má určité rozměry a parametry coefficient a normalized. Tyto parametry je možno pomocí obrazovky MatrixWindow měnit. Obrazovka obsahuje kromě zaškrtávacího políčka pro zaznamenání normalizace taktéž tlačítka pro uložení matice, načtení a vyčištění matice matici samotnou. Tato je reprezentována za pomoci množství JSpinner, které jsou umístěny na ploše panelu. Generování těchto komponent je na základě vložené matice. Na konci tohoto cvičení by měl mít student GUI MatrixWndow, které se programově generuje podle vložené ImageMatrix. Tato obrazovka se upravuje podle toho, jak uživatel upravuje hodnoty v JSpinner nebo zaškrtává zaškrtávací polícko Normalisation.

Modifikované třídy

MatrixWindow, MainFrame

3.16.1 MatrixWindow

Třída MatrixWindow je typy JDialog a umožňuje úpravu imageMatrix. Pomocí automatického generování instancí třídy JSpinner vyplní pole JPanel na základě velikosti matice. Zaškrtávací tlačítko "Normalisation" umožňuje definovat, jestli je matice normalizovaná a do výpočtu pro filtr MatrixFilter se má počítat s koeficientem, který je ukazován jako textová informace. Textová informace "Matrix Sum" ukazuje celkovou velikost matice v součtu. Tlačítka "Save Matrix" a "Load Matrix" umožňují za pomoci třídy XMLMatrixHandler uložit a načíst matici ze souboru. Tlačítko "Clear Matrix" smaže matici a nastaví hodnotu koeficientu na 0, přičemž matice má v sobě uloženo, že výpočet s ní má probíhat bez normalizace.

Obrázek 10 Ukázka obrazovky MatrixWindow

Konstruktor třídy nejdříve zavolá pomocí super konstruktor JDialog a posléze zkopíruje do svých lokálních proměnných hodnoty vložené matice. Potom vytvoří pole spinnerFields a nechá proběhnout inicializaci GUI komponent. Dále vytvoří na panelu instance třídy JSpinner, které vloží do pole spinnerFields. Následně rozdistribuuje matici do daných JSpinner, zapíše hodnotu koeficientu a případně zaškrtne tlačítko "Normalisation".

```
originalMatrix = m.getMatrixCopy();
localMatrix = m.getMatrixCopy();
spinnerFields = new JSpinner[localMatrix.length(0)][localMatrix.length(1)];
initComponents();
createFieldComponents();
distributeMatrix();
fileChooserLoad = new JFileChooser();
fileChooserSave = new JFileChooser();
}
```

Kód 24 Konstruktor třídy MatrixWindow

Metoda createFieldComponents vytváří na základě localMatrix pole JSpinner, které vkládá do JPanel, který je zobrazován na ploše MatrixWindow. Taktéž přidává každé instanci JSpinner ChangeListener, který reaguje na změnu stavu této instance tak, že zavolá metodu computeMatrixAndUpdateGUI. Ke svému konci metoda validuje panel a překreslí ho.

```
private void createFieldComponents() {
    Border border = BorderFactory.createMatteBorder(1, 5, 1, 1, Color.gray);
    spinnerFields = new JSpinner[localMatrix.length(0)][localMatrix.length(1)];
    for (int x = 0; x < localMatrix.length(0); x++) {
        for (int y = 0; y < localMatrix.length(1); y++){
            spinnerFields[x][y] = new JSpinner();
            spinnerFields[x][y].setSize(50, 30);
            spinnerFields[x][y].setBorder(border);
            spinnerFields[x][y].setLocation(60*x, y*40);
            spinnerFields[x][y].setVisible(true);
            spinnerFields[x][y].addChangeListener(new ChangeListener() {
                @Override
                public void stateChanged(ChangeEvent e) {
                    computeMatrixAndUpdateGUI();
            });
            panel.add(spinnerFields[x][y]);
    panel.validate();
    panel.repaint();
```

Kód 25 Metoda createFieldComponent třídy MatrixWindow

Poslední poměrně zajímavou metodou je computeMatrixAndUpdateGUI. Tato metoda upraví matici na základě nastavení GUI podle uživatele a případně přepíše hodnoty koeficientu a celkové sumy matice.

```
private void computeMatrixAndUpdateGUI() {
    if (localMatrix.length(0) != spinnerFields.length ||
        localMatrix.length(1) != spinnerFields [0].length) {
        clearFieldComponents();
        createFieldComponents();
    }
    for (int x = 0; x< localMatrix.length(0); x++) {
        for (int y = 0; y < localMatrix.length(1); y++) {
            localMatrix.set(x,y,(Integer)spinnerFields[x][y].getValue());
        }
    }
    labelOverall.setText(" " + ((Integer)getSum()).toString());
    localMatrix.setNormalization(checkboxNormalisation.isSelected());
    if (localMatrix.normalised()) {
        localMatrix.setCoefficient(getCoefficient());
        labelNormalisation.setText(String.valueOf(localMatrix.getCoefficient()));
    }
}</pre>
```

```
} else {
   labelNormalisation.setText("Not Normalized");
}
localMatrix.setCoefficient(getCoefficient());
}
```

Kód 26 Metoda computeMatrixAndUpdateGUI třídy MatrixWindow

Další metody jsou určeny pro ukládání a načtení matice za pomoci XMLMatrixHandler nebo jsou určeny k zobrazení okna a vrácení matice. Zde je taktéž metoda dispose přetížena a chová se podle typu ukončení okna.

3.16.2 MainFrame

Změna ve třídě MainFrame je pouze v tom, že je nutné přidat vyvolání MatrixWindow.

```
private void buttonEditMatrixActionPerformed(java.awt.event.ActionEvent evt) {
   if (matrixWindow == null) {
      matrixWindow = new MatrixWindow(this, true, matrix);
   }
   matrixWindow.setMatrix(matrix);
   matrix = matrixWindow.showDialog(true);
   drawMatrix();
   printIntoLog("New Matrix Set");
}
```

Kód 27 metoda pro obsluhu tlačítka Edit Matrix třídy MainFrame

3.17 Vytvoření kontrolní obrazovky pro zobrazení matice

Pro kontrolu a zobrazení aktuální matice je nutné vytvořit třídu MatrixJPanel. Její úlohou je zobrazovat matici, která je do ní vložena za pomoci barevného rozlišení. Tento panel je umístěn na ploše MainFrame a je obnoven pokaždé, když nastane změna matice.

Modifikované třídy

MatrixJPanel, MainFrame

3.17.1 MatrixJPanel

Třída je potomek JPanel a obsahuje metody setMatrix, která nastaví matici pro zobrazování a paintComponent, která zabezpečuje překreslování dané matice. Metoda paintComponent spočítá, kolik pixelů reprezentuje jednu položku v matici a dynamicky se rozhodne podle maxima a minima v matici jakou barvou jsou reprezentovány jednotlivé hodnoty v matici. V tomto konkrétním příkladu se pohybuje barevná škála v odstínech červené. Studenti si však mohou zvolit jakoukoliv barevnou škálu, pokud bude dostatečně jasné z vizualizace, jak je matice rozložená.

```
protected void paintComponent(Graphics g) {
        super.paintComponent(g);
        if (matrix != null) {
            int height = super.getHeight();
            int width = super.getWidth();
            int pixelPerBlockHeight = Math.round(height/matrix.length(0));
            int pixelPerBlockWidth = Math.round(width/matrix.length(1));
            int mMax = 0;
            int mMin = 0;
            for (int x = 0; x < matrix.length(0); x++) {
                for (int y = 0; y < matrix.length(1); y++) {
                    mMax = Math.max(mMax, matrix.get(x,y));
                    mMin = Math.min(mMin, matrix.get(x, y));
            int div = Math.max(mMax, Math.abs(mMin));
            int step = 0;
            if (div != 0) {
                step = 127/(div+1);
            int sizeX = WIDTH;
            int sizeY = HEIGHT;
            Color c;
            for (int x = 0; x < matrix.length(0); x++) {
                for (int y = 0; y < matrix.length(1); y++) {
                    if (matrix.get(x,y) == 0) {
                        c = new Color(128, 0, 0);
                        c = new Color(128 + matrix.get(x,y)*step,0,0);
                    g.setColor(c);
                    g.fillRect( x*pixelPerBlockWidth, y*pixelPerBlockHeight,
                                 pixelPerBlockWidth, pixelPerBlockHeight );
          Color c = new Color(128, 0, 0);
           g.fillRect(0,0,super.getWidth(),super.getHeight());
```

Na obrázku níže je možné vidět, jak se zobrazí níže uvedena matice v komponentě MatrixJPanel.

-1	-2	-1
0	2	0
1	2	1

Obrázek 11 Matice pro zobrazení v MatrixJPanel

Obrázek 12 Ukázka zobrazení matice v okně MatrixJPanel

3.17.2 MainFrame

Třída MainFrame zabezpečuje, aby po každé změně matice nastalo překreslení dané matice. Tato změna může nastat pouze v okně MatrixWindow. Pro toto stačí instanci MatrixJPanel vložit novou matici a zavolat ručně překreslení.

3.18 XML a DOM, práce ze souborem, zápis a čteni XML v Java

Studenti mají v tuto dobu už připravenou obrazovku pro úpravu matice. Uložení matice je poměrně triviální záležitost, pokud je programátor seznámen s třídami DocumentBuilderFactory, DocumentBuilder a Document. Metoda loadMatrix používá tyto třídy záměrně. Metoda saveMatrix záměrně tyto třídy nepoužívá, protože student by měl být schopen své XML uložit i manuálně do souboru za pomoci BufferedWriter. Výběr souboru je podobně jako v případě načtení obrázku docílen třídou JFileChoooser.

Modifikované třídy:

XMLMatrixHandler, MatrixWindow

3.18.1 XML a DOM

Extended Markup Language je značkovací jazyk určen zejména pro uložení dat společně s jejich strukturou. Byl vyvinut konsorciem W3C³ a jeho současné rozšíření je celosvětové a používání je běžné. Tento jazyk se skládá z objektů nazývaných element, které mohou mít další elementy nebo atributy. Ukázku XML dokumentu je možné vidět níže. Elementy v níže zapsaném kódu jsou recept, title, material, instructions a step. Elementy v XML jsou vždy párové a počáteční tag je uveden jako <...> a koncový jako </...>. Atributy jsou uvedeny jako název atributu="hodnota". Atributy jsou vždy navázaný na element, ve kterém se přímo nachází. V našem případě jde například o atribut name, kterého hodnota je pancakes. Tento atribut je navázán přímo na element recept.

Kód 29 Ukázka XML zápisu repceptu na jahodové palačinky

Tento dokument je možné si představit jako DOM, zkratka pro *Document Object Model*. Je to struktura, která má v sobě uloženou strukturu daného XML souboru. Umožňuje v něm vyhledávat a měnit ho.

Kód 30 Ukázka struktury XML souboru s receptem pro výrobu palačinek

³ W3C je zkratka pro WorldWideWeb Consorcium. Více informací je možné nalézt na stránkách http://www.w3.org/.

3.18.2 XMLMatrixHandler

Tato třída slouží k obsluze zápisu a načtení uložené matice. Její dvě hlavní metody jsou saveMatrix a loadMatrix. Metoda saveMatrix využívá zápisu do souboru skrz třídu BufferedWriter a zapisuje matici po řádcích. Metoda loadMatrix čte matici za pomoci třídy DocumentBuilderFactory, která společně s třídami DocumentBuilder a Document umožňuje vytvořit DOM nad daným XML souborem. Tento přístup je mnohem vhodnější než manuální parsování XML souboru, ve kterém bychom museli nad každým řádkem souboru řešit složitý algoritmus rozhodování. Validitu daného souboru za nás taktéž řeší použité třídy.

```
public void saveMatrix(File f) throws TransformerConfigurationException,
                                      TransformerException, IOException{
  if (matrix == null) {
     throw new IIOException("Matrix is not set.");
  if (!f.getName().endsWith(".xml")){
     f = new File(f.getPath() + ".xml");
  f.createNewFile();
  try (BufferedWriter writer = new BufferedWriter(new FileWriter(f))) {
    writer.write("<?xml version=\"1.0\" encoding=\"UTF-8\" standalone=\"no\" ?>\n");
     writer.write("<matrix>\n");
     writer.write(" <dimensionX>" + matrix.length(0) + "</dimensionX>\n");
     writer.write(" <dimensionY>" + matrix.length(1) + "</dimensionY>\n");
     writer.write(" <normalised>" + matrix.normalised() + "</normalised>\n");
     writer.write(" <coefficient>" + matrix.getCoefficient() + "</coefficient>\n");
     for (int x = 0; x < matrix.length(0); x++) {
      writer.write(" <column>\n");
      for (int y = 0; y < matrix.length(1); y++) {
                            <cell>" +
        writer.write("
                             Integer.toString(matrix.get(x, y)) +
                             </cell>\n");
      writer.write(" </column>\n");
    writer.write("</matrix>\n");
}
```

Kód 31 Metoda saveMatrix třídy XMLMatrixHandler

Metoda loadMatrix nejdříve načte pomocí tříd NodeList parametry matice jako je šířka, výška, koeficient či normalizace. Dále prochází všechny sloupce matice a načte jednotlivé hodnoty. Pokud zjistí, že je více hodnot pro sloupec, než výška matice, nebo je více sloupců, než šířka matice vyhodí vyjímku. Metoda nereaguje na menší množství dat.

```
public ImageMatrix loadMatrix(File f) throws ParserConfigurationException,
                                             SAXException, IOException{
  DocumentBuilderFactory dbf = DocumentBuilderFactory.newInstance();
  DocumentBuilder db = dbf.newDocumentBuilder();
  Document doc = db.parse(f);
  doc.getDocumentElement().normalize();
 NodeList dimensionXNode = doc.getElementsByTagName("dimensionX");
  int dimX = new Integer(dimensionXNode.item(0).getTextContent());
 NodeList dimensionYNode = doc.getElementsByTagName("dimensionY");
  int dimY = new Integer(dimensionYNode.item(0).getTextContent());
  NodeList coefficientNode = doc.getElementsByTagName("coefficient");
  Float coefficient = new Float(coefficientNode.item(0).getTextContent());
  NodeList normalisedNode = doc.getElementsByTagName("normalised");
  String norm = normalisedNode.item(0).getTextContent();
 boolean nor = false;
  if (norm.equals("true")){
```

```
nor = true;
  matrix = new ImageMatrix(dimX, dimY, nor);
  matrix.setCoefficient(coefficient);
  matrix.setNormalization(nor);
  NodeList cols = doc.getElementsByTagName("column");
  if (cols.getLength() > dimX){
    throw new IOException("\"Bad Input format of XML file, Too much data. / X");
  for (int x = 0; x < dimX; x++) {
   Node node = cols.item(x);
   Node cell = node.getFirstChild();
   int y = 0;
   while (cell != null) {
      if (cell.getNodeName().equals("cell")){
        if (y >= dimY) \{
          throw new IOException ("Bad Input format of XML file, Too much data.");
        matrix.set(x, y, new Integer(cell.getTextContent()));
        y++;
      cell = cell.getNextSibling();
    if (y != dimY) {
      throw new IOException ("Bad Input format of XML file, Not enough data.");
return matrix;
```

Kód 32 Metoda loadMatrix třídy XMLMatrixHandler

```
<matrix>
  <dimensionX>3</dimensionX>
  <dimensionY>3</dimensionY>
  <normalised>true</normalised>
  <coefficient>0.5</coefficient>
  <column>
   <cell>-1</cell>
   <cell>0</cell>
   <cell>1</cell>
  </column>
  <column>
    <cell>-2</cell>
    <cell>2</cell>
    <cell>2</cell>
  </column>
  <column>
    <cell>-1</cell>
    <cell>0</cell>
    <cell>1</cell>
  </column>
</matrix>
```

Kód 33 Ukázka zápisu matice o velikosti 3x3 ve formátu XML

3.19 Teorie o aplikaci matic na obraz

Dyadické operátory jsou v počítačové grafice velice využívané. Jsou používány na odstranění velkého množství vad obrazu. Základním principem dyadických operátorů je využití nejenom vstupního obrazu ale i matice aplikované na obraz. V našem digitálním světě je možné představit si obraz jako 2D matici a daný filtr taktéž jako 2D matici. Rozptylová matice bývá o velikosti maximálně velikosti obrazu. V praxi se používá mnohem menší matice, například 3x3 nebo 5x5. Matice mává lichou velikost v každém směru, to znamená, že není možné aplikovat matici o velikosti 2x2 či 4x4 atd. Není nutná čtvercová matice, ale bývá to standardem.

-1	-1	-1
-1	8	-1
-1	-1	-1

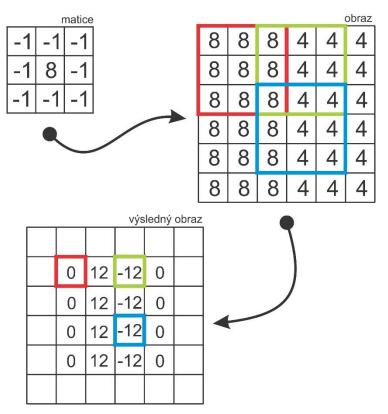
Obrázek 13 Ukázka matice pro dyadického operátoru na obraz

8	8	8	4	4	4
8	8	8	4	4	4
8	8	8	4	4	4
8	8	8	4	4	4
8	8	8	4	4	4
8	8	8	4	4	4

Obrázek 14 Ukázka obrazu pro aplikaci dyadického operátoru na obraz

Představme si obraz a matici jako desky, které je možné přikládat na sebe. Základním principem pro určení hodnoty daného pixelu nového obrazu na místě, je přiložení dané matice tak, aby střední pixel na matici byl položen na daném pixelu obrazu, který chceme určit. Vznikne nám překryv. Za pomoci tohoto překryvu vidíme, kolikrát máme který pixel z okolí daného pixelu přičíst nebo odečíst. Takto spočítáme hodnoty a zjistíme celkovou hodnotu pixelu v novém obrazu. Tento postup zopakujeme pro každý pixel původního obrazu. Hodnoty spočítaných pixelů zapisujeme do nového obrazu a vždy počítáme s původním obrazem.

Na obrázku níže je možné vypočítat hodnoty ve výsledném obrazu tak, že přiložíme matice na obraz a spočítáme roznásobené koeficienty matice s hodnotami z obrázku.

Obrázek 15 Ukázka dyadického operátoru

Pro červený pixel ve výsledném obrázku:

$$(-1)x8 + (-1)x8 = 0$$

Pro zelený a modrý pixel ve výsledném obrázku:

$$(-1)x8 + (-1)x4 + (-1)x4 + (-1)x8 + 8x4 + (-1)x4 + (-1)x8 + (-1)x4 + (-1)x4 = -12$$

Poznámka: Pokud bude součet koeficientů v matici roven hodnotě 1, tak obraz bude zachovávat intenzitu. Jinak řečeno nebude po aplikaci filtru světlejší ani tmavší. Pokud bude součet koeficientů větší než 1, tak bude obraz světlejší a pokud bude menší než 1, tak bude obraz tmavší.

3.19.1 Rozmazání obrazu

Rozmazání obrazu se často používá pro odstranění vad obrazu jako je šum. Jedná se v podstatě o zprůměrování hodnot v malém okolí. Vzhledem na to, že matice je uvedena ve tvaru, kde se nachází zlomky a aritmetika v pohyblivé desetinné čárce je pomalejší než celočíselná, používá se matice. Tato matice je vyplněna jedničkami a až před zápisem do nového obrazu se výsledná hodnota dělí číslem v zlomku. V našem případě tedy číslem 9.

1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9

Obrázek 16 Matice filtru rozmazání

3.19.2 Zostření obrazu

Poměrně často bývá obraz rozostřen. Aplikací následného filtru se mění obraz tak, že se klade větší důraz na střední pixel a ostatní se od něho odpočítávají. Je důležité, aby součet hodnot matice byl roven 1.

Poznámka: Užívá se zde znalost derivací. Pro více informací o derivacích v digitálním obraze je možné navštívit stránku http://cs.wikipedia.org/wiki/Detekce hran

Obrázek 17 Matice filtru zostření

3.19.3 Detekce hran v obrazu

Detekce hran je často užita pro automatickou detekci čísel, poznávacích značek, či detekci textu pro zrakově postižené osoby, které potřebují z obrázku přečíst informace. Využívá se také pro automatické rozpoznávání textu, tzv. OCR (http://cs.wikipedia.org/wiki/OCR) - optické rozpoznávání znaků.

Obrázek 18 Matice filtru detekce hran

Poznámka: Existuje veliké množství variací a adaptací tohoto filtru. Jeden z nejznámějších je Robertsův či Sobelův filtr.

3.19.4 Příklad k procvičení

Zadání: Doplňte hodnoty do výsledného obrazu. Hodnoty X nepočítejte.

1	-2	1
1	0	1
1	-2	1

Obrázek 19 Matice pro procvičení výpočtu dyadického operátoru

8	4	2	1	0
4	8	4	2	1
2	4	6	1	0
1	2	1	4	1
0	1	0	1	2

Obrázek 20 Obraz pro procvičení výpočtu dyadického operátoru

X	X	X	X	X
X	10			X
X				X
X				X
X	X	X	X	X

Obrázek 21 Výsledný obraz pro procvičení výpočtu dyadického operátoru

Ukázka řešení:

3.20 Filtr pro konvoluci

Studenti v této části přímo užijí vědomostí z hodiny o aplikací matic na obraz. Implementace třídy MatrixFilter je přímočará, ale je nutné dávat si pozor na to, aby každý student vypracoval tento algoritmus a konkrétně metodu applyFilter samostatně. Pro studenty a jejich abstraktní uvažování se jedná o poměrně složitý algoritmus. Čtyřnásobný for cyklus se pro některé studenty stává téměř nepřekonatelný problém, no jiní ho zvládají během několika minut.

Modifikované třídy

MatrixFilter, MainFrame

3.20.1 MatrixFilter

Metoda applyFilter aplikuje matici na obraz. Algoritmus zde uveden je velice přímočarý a nevyužívá žádné urychlovací metody. Složitost algoritmu je $O(n^2)$. Pokud by bylo zapotřebí implementovat rychlejší algoritmus, je například možné použít jednu z technik uvedených v (Karas, Pavel; Svoboda, David;, 2013).

Vzhledem k tomu, že výsledný obraz je stejně velký jako vstupní, algoritmus musí řešit jak se zachovat pokud matice k výpočtu vyžaduje bod obrazu, který je mimo obraz samotný. V našem případě to řešíme tím, že vezmeme hodnotu nejbližšího pixelu v obrazu. Je to dosaženo za pomoci toho, že jakýkoliv index pro pixel, který je pod hodnotou 0 nahradíme hodnotou 0 a jakýkoliv index pro který je za šířkou resp. výškou nahradíme indexem krajního bodu na výšce resp. šířce.

Algoritmus prochází postupně obraz a v něm vždy celou matici. Vzhledem k tomu, že v matici mohou být zapsána pouze celá čísla je zde uveden koeficient a jestli je matice normalizována. Pokud je matice normalizována, je celková hodnota daného pixelu před uložením vynásobena hodnotou koeficientu. Taktéž pokud je hodnota daného pixelu v jakékoliv složce mimo limit, je hodnota upravena tak, aby se vešla mezi 0 až 255.

```
public void applyFilter() throws FilterException{
  if (originalImage == null || matrix == null) {
    throw new FilterException();
  filteredImage = new BufferedImage(originalImage.getWidth(),
                                      originalImage.getHeight(),
                                      originalImage.getType());
  for (int x = 0; x < originalImage.getWidth(); <math>x++) {
    for (int y = 0; y < originalImage.getHeight(); y++) {</pre>
      int r = 0;
      int g = 0;
      int b = 0;
      for (int mX = 0; mX < matrix.length(0); mX++) {</pre>
        for (int mY = 0; mY < matrix.length(1); mY++) {</pre>
          if (matrix.get(mX, mY) != 0) {
            int origXget = x+mX-matrix.length(0)/2;
            int origYget = y+mY-matrix.length(1)/2;
            if (origXget < 0) origXget = 0;</pre>
               (origYget < 0) origYget = 0;</pre>
               (origXget > originalImage.getWidth()-1)
              origXget = originalImage.getWidth()-1;
            if (origYget > originalImage.getHeight()
              origYget = originalImage.getHeight() -1;
            Color c = new Color( originalImage.getRGB(origXget, origYget), false );
            r += c.getRed() *matrix.get(mX, mY);
            g += c.getGreen()*matrix.get(mX, mY);
            b += c.getBlue()*matrix.get(mX, mY);
        }
      if (matrix.normalised()){
        r = Math.round(r*matrix.getCoefficient());
```

```
g = Math.round(g*matrix.getCoefficient());
b = Math.round(b*matrix.getCoefficient());
}
if(r > 255) r = 255;
if(g > 255) g = 255;
if(b > 255) b = 255;
if(r < 0) r = 0;
if(g < 0) g = 0;
if(b < 0) b = 0;
Color col = new Color(r,g,b);
filteredImage.setRGB(x,y,col.getRGB());
}
}</pre>
```

Kód 34 Metoda applyFilter třídy MatrixFilter

Obrázek 22 Ukázka výstupu metody applyFilter třídy MatrixFilter s různými maticemi

3.20.2 MainFrame

Úprava třídy MainFrame spočívá v tom, že po stlačení tlačítka "Apply Matrix Filter" se nastaví MatrixFilter a spustí se výpočet. Po proběhnutí výpočtu se překreslí obrázek.

3.21 Testování aplikace na rozšířené sadě testovacích příkladů.

Aplikaci v současném stavu chybí dialogové okno s popisem aplikace, některé prvky aplikace se ještě nezapínají a nevypínají tak, jak by se měli a dovolují uživatelovi mačkat tlačítka, které nemohou fungovat. Mimo jiné někteří žáci ještě mohou bojovat s implementací XMLMatrixHandler nebo MatrixFilter. Žákům je rozdána další sada JUnit testů pro jejich aplikaci.

Dodané třídy

AboutDialogTester, XMLHandlerTester, MatrixFilterTester

Modifikované třídy

AboutDialog

3.22 Kontrolní den

Odevzdané úkoly pedagog zkontroluje a identifikuje nejčastější chyby, které se v pracích nacházely. Tyto chyby následně analyzuje před žáky a osvětlí, proč jsou dané postupy zvolené nevhodně nebo naopak ukáže řešení, které tyto chyby obchází.

3.23 Pixelizační filtr

Filtr PixelizerFilter již nebude dále testován a slouží jako pracovní výplň pro žáky, který jsou moc napřed a mají již mnoho vypracováno a na hodinách se nudí. Je to grafický filtr a jeho implementace není jasně daná. Jde o to, aby žáci svými vlastními silami uvažovali o tom, jak daný filtr vytvořit. Algoritmus schovaný za jednou z jednodušších implementací je pro některé studenty i tak poměrně netriviální.

Modifikované třídy

PixelizerFilter

3.23.1 PixelizerFilter

Algoritmus pro vytvoření rozpixlovaného efektu na obrazu je postaven na principu vzorkování a uložení této vzorky do všech pixelů v okolí. Velikost okolí je specifikováno uživatelem, který může posouvat instancí JSlider a tak určovat velikost tohoto okolí. Algoritmus teda vzorkuje s frekvencí factor*2 a všude v okolí zapisuje hodnotu pixelu určeného tímto vzorkem. Kontrola čtení mimo obraz je zabezpečena metodami Min a Max, které limitují výběr.

```
public void applyFilter(BufferedImage image) throws FilterException{
   try {
      filteredImage = new BufferedImage(image.getWidth(), image.getHeight(),
                                         image.getType());
      for (int x = 0; x < image.getWidth(); x = x + factor * 2){
         for (int y = 0; y < image.getHeight(); y = y + factor * 2) {
            for (int a = x - factor; a < x + factor; a++){
               for (int b = y - factor; b < y + factor; b++) {
                  int getA = Math.min(image.getWidth()-1, Math.max(0, a));
                  int getB = Math.min(image.getHeight()-1, Math.max(0, b));
                  Color c = new Color(image.getRGB(x, y));
                  filteredImage.setRGB(getA, getB, c.getRGB());
      ((CustomJPanel)customJPanel).setImage(filteredImage);
      ((CustomJPanel)customJPanel).repaint();
   } catch (Exception e) {
      throw new FilterException();
```

Obrázek 23 Metoda applyFilter třídy PixelizerFilter

Obrázek 24 Ukázka aplikace pixelizačního filtru na obraz

3.24 Implementace logování aplikace

Implementace vlastního logování v aplikaci je zredukována pouze na výpis prováděné operace do instance třídy JTextArea. Nechte, ať studenti samostatně vypracují logování a rozhodnou se, co všechno je nutné logovat.

Modifikované třídy

MainFrame

3.25 Návrh vlastního filtru obrazu a implementace

Návrh vlastního filtru je povinná úloha pro studenty. V této době by měli mít dostatečné schopnosti pro vytvoření vlastního filtru. Tento filtr musí mít vlastní GUI interface a jeho proměnné musí být nastavitelné. Filtr musí implementovat interface ImageFilter.

4 Závěr

Projekt je postaven tak, aby studenti na konci celého ročníku měli funkční aplikaci. Postupným zvětšováním aplikace studenti chápou složitost projektu. Za pomoci teoretické látky pochopí problematiku a později se naučí převést tyto vědomosti do praktické podoby. Pokud pedagog bude postupovat podle stanoveného plánu, který je nastíněn, je možné projekt dovést do zdatného konce.

Projekt je poměrně náročný na čas a je nutné předpokládat, že někteří studenti budou muset doma dodělávat práci z hodiny. Přesně pro tento účel mají dostupnou dokumentaci k projektu. Osobně se mi tento přístup vyplatil a jeden ročník studentů už podle tohoto projektu fungoval. V době běhu tohoto projektu jsem nezaznamenal žádné výraznější problémy.

5 Seznamy

5.1 Seznam obrázků

OBRÁZEK 1 UKÁZKA BINDOVÁNÍ METODY NA UDÁLOST V GUI	4
Obrázek 2 Ukázka GUI aplikace	5
OBRÁZEK 3 NÁHLED OBRAZOVKY CODE CUSTOMIZER V NETBEANS	10
OBRÁZEK 4 UKÁZKA OBRÁZKU GENEROVANÉHO FUNKCÍ MAKECOLOREDÍMAGE	11
OBRÁZEK 5 UKÁZKA APLIKACE FILTRU NEGATIV NA OBRÁZEK	14
OBRÁZEK 6 UKÁZKA NÁVRHU GUI OBRAZOVKY PRO THRESHOLDFILTER	19
Obrázek 7 Ukázka prahování obrázku za pomoci ThresholdFilter	21
Obrázek 8 Ukázka hladkého průběhu testovací suite JUnit	25
Obrázek 9 Ukázka nezdařeného běhu testovací suite JUnit	26
Obrázek 10 Ukázka obrazovky MatrixWindow	29
OBRÁZEK 11 MATICE PRO ZOBRAZENÍ V MATRIXJPANEL	33
Obrázek 12 Ukázka zobrazení matice v okně MatrixJPanel	33
Obrázek 13 Ukázka matice pro dyadického operátoru na obraz	37
OBRÁZEK 14 UKÁZKA OBRAZU PRO APLIKACI DYADICKÉHO OPERÁTORU NA OBRAZ	37
Obrázek 15 Ukázka dyadického operátoru	
Obrázek 16 Matice filtru rozmazání	38
Obrázek 17 Matice filtru zostření	38
OBRÁZEK 18 MATICE FILTRU DETEKCE HRAN	38
OBRÁZEK 19 MATICE PRO PROCVIČENÍ VÝPOČTU DYADICKÉHO OPERÁTORU	
Obrázek 20 Obraz pro procvičení výpočtu dyadického operátoru	
OBRÁZEK 21 VÝSLEDNÝ OBRAZ PRO PROCVIČENÍ VÝPOČTU DYADICKÉHO OPERÁTORU	
OBRÁZEK 22 UKÁZKA VÝSTUPU METODY APPLYFILTER TŘÍDY MATRIXFILTER S RŮZNÝMI MATICEMI	
OBRÁZEK 23 METODA APPLYFILTER TŘÍDY PIXELIZERFILTER	
OBRÁZEK 24 UKÁZKA APLIKACE PIXELIZAČNÍHO FILTRU NA OBRAZ	45
5.2 Seznam zdrojových kódů	
KÓD 1 BINDOVÁNÍ METODY DISPOSE NA TLAČÍTKO EXIT	4
KÓD 2 METODA LOADIMAGE	6
KÓD 3 ZDROJOVÝ KÓD FUNKCE SAVEÍMAGE	7
KÓD 4 UKÁZKA ZDROJOVÉHO KÓDU DOKUMENTACE	8
KÓD 5 ZDROJOVÝ KÓD KONSTRUKTORU TŘÍDY CUSTOMJPANEL	g
KÓD 6 ZDROJOVÝ KÓD FUNKCE GENERATESMALLIMAGE TŘÍDY CUSTOMJPANEL	g
KÓD 7 ZDROJOVÝ KÓD METODY RESIZEÍMAGE TŘÍDY CUSTOMJPANEL	10
KÓD 8 ZDROJOVÝ KÓD FUNKCE PAINT COMPONENT TŘÍDY CUSTOMJPANEL	
KÓD 9 ZDROJOVÝ KÓD METODY GENERATEľMAGE TŘÍDY MAINFRAME	11
KÓD 10 ZDROJOVÝ KÓD METODY MAKECOLOREDÍMAGE TŘÍDY MAINFRAME	11
KÓD 11 ZDROJOVÝ KÓD METODY APPLYFILTER TŘÍDY IDENTITYFILTER	12
KÓD 12 ZDROJOVÝ KÓD METODY APPLYFILTER TŘÍDY NEGATIVEFILTER	13
KÓD 13 UKÁZKA MOŽNÉHO ZACHYCENÍ VYJÍMKY A REAKCE NA NÍ	13
KÓD 14 STRUKTURA MAP POUŽITÁ PRO ULOŽENÍ DOSTUPNÝCH FILTRŮ	17
KÓD 15 KONSTRUKTOR TŘÍDY FILTERCONTROLLER	17
KÓD 16 UKÁZKA KÓDU METODY RUNFILTER TŘÍDY FILTERCONTROLLER	18
KÓD 17 ZDROJOVÝ KÓD METODY LOADFILTERS TŘÍDY MAINFRAME	
KÓD 18 ZDFOJOVÝ KÓD METODY GETAUTOMATICTHRESHOLD TŘÍDY THRESHOLDFILTER	19
KÓD 19 ZDROJOVÝ KÓD METODY APPLYFILTER TŘÍDY THRESHOLDFILTER	
KÓD 20 TŘÍDA FIBONACCICODING	
KÓD 21 TŘÍDA FIBONACCICOMPUTER	
KÓD 22 TŘÍDA FIBONACCICODINGTESTSUITE	24
KÓD 23 TŘÍDA FIBONACCICOMPUTERTEST	
KÓD 24 KONSTRUKTOR TŘÍDY MATRIXWINDOW	
KÓD 25 METODA CREATEFIELDCOMPONENT TŘÍDY MATRIXWINDOW	
KÓD 26 METODA COMPUTEMATRIXANDUPDATEGUI TŘÍDY MATRIXWINDOW	

KÓD 27 METODA PRO OBSLUHU TLAČÍTKA EDIT MATRIX TŘÍDY MAINFRAME	31
KÓD 28 METODA PAINTCOMPONENT TŘÍDY MATRIXJPANEL	32
KÓD 29 UKÁZKA XML ZÁPISU REPCEPTU NA JAHODOVÉ PALAČINKY	34
KÓD 30 UKÁZKA STRUKTURY XML SOUBORU S RECEPTEM PRO VÝROBU PALAČINEK	34
KÓD 31 METODA SAVEMATRIX TŘÍDY XMLMATRIXHANDLER	35
KÓD 32 METODA LOADMATRIX TŘÍDY XMLMATRIXHANDLER	36
KÓD 33 UKÁZKA ZÁPISU MATICE O VELIKOSTI 3X3 VE FORMÁTU XML	
KÓD 34 METODA APPLYFILTER TŘÍDY MATRIXFILTER	41
5.3 Seznam Vzorců	
Vzorec 1 Výpočet fibonacciho čísla	23

6 Použité zdroje

Karas, Pavel; Svoboda, David;. 2013. Algorithms for Efficient Computation of Convolution. *Design and Architectures for Digital Signal Processing.* místo neznámé: InTech, 2013, 8, str. 322.

Žára, Jiří, Beneš, Bedřich a Sochor, Jiří. 2004. *Moderní počítačivá grafika*. Brno : Computer Press, 2004. ISBN: 80-251-0454-0.